

Sygn. akt: I 1 C 123/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Iwona Tusk-Kasiewicz
Protokolant:	protokolant Monika Welka

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko J. M.

o zapłatę

I. Oddała powództwo;

II. Kosztami postępowania, które uznaje za uiszczone, obciąża powoda.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: (...) Sp. z o.o.) wniósł w dniu 31 grudnia 2014 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko J. M. o zapłatę kwoty 114,40 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 lipca 2014 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr (...) z dnia 4 listopada 2013 r. pracownicy przedsiębiorstwa powoda udali się do lokalu nr (...) przy ul. (...) /C w G., w którym zamieszkuje pozwany oraz że w czasie kontroli ujawniono brak plomb na odpływie i dopływie gazomierza typ (...) _250 o numerze fabrycznym (...) zainstalowanym w lokalu pozwanego. Powód wskazał, że w/w gazomierz został zdemontowany, a w jego miejsce zamontowano nowy – typ AG4_250 o numerze fabrycznym (...), nadto zostały założone plomby dostawcy gazu na dopływie o numerze (...) oraz na odpływie o numerze (...), a pozwany – obecny przy kontroli – nie wniósł żadnych zastrzeżeń do przeprowadzonej kontroli. Powód wyjaśnił, że na podstawie umowy kompleksowej dostarczania paliwa gazowego, której integralnym elementem są Ogólne Warunki Umowy Kompleksowej Dostarczania Paliwa Gazowego obowiązujące od dnia 1 października 2008 r., pozwany jako odbiorca paliwa gazowego zobowiązany został do „zabezpieczenia przed zniszczeniem lub uszkodzeniem gazomierza wskazującego wielkość poboru paliwa gazowego u odbiorcy” (pkt III.I.7 OWU) oraz do „zabezpieczenia przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub zerwaniem wszelkich plomb znajdujących się na lub przy gazomierzu, a także innych plomb założonych przez producenta gazomierza, sprzedawcę lub inny uprawniony organ” (pkt III .1.8 OWU). Powód wskazał, że w związku z ujawnionym brakiem plomb na układzie pomiarowym i koniecznością zamontowania nowych plomb na dopływie o numerze (...) oraz na odpływie o numerze (...) powód wystawił dla pozwanego fakturę VAT nr (...), a następnie jej duplikat, na kwotę 114,40 zł, która to należność została wyliczona zgodnie z wykonanymi robotami oraz stosownie do pkt. 9.1 Taryfy nr 5 dla

dystrybucji gazu wysokometanowego, która została zatwierdzona decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 grudnia 2012 r.

(pozew w epu – k. 2-4v)

W dniu 9 stycznia 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 25949/15, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodnie z żądaniem pozwu, a następnie postanowieniem z dnia 23 lutego 2015 r. nakaz ten uchylił w całości i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Sławnie.

(nakaz zapłaty – k. 5, postanowienie z dnia 23.02.2015 r. – k. 8, kopia zarządzenia Prezesa SR w Koszalinie z dnia 30.06.2015 r. – k. 10, kopia zarządzenia Prezesa SR w Sławnie z dnia 03.07.2015 r. – k. 11)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Sławnie pozwany J. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości i podniósł, że wskazywana przez powoda Taryfa nr 5 stanowi wykorzystanie przez powoda monopolistycznej pozycji na rynku i jednostronnie kształtuje treść wzajemnych zobowiązań stron, w tym ustala zmienne taryfy opłat, zasady dostawy gazu, koszty konserwacji i wymiany urządzeń do dystrybucji gazu, co przeczy zasadzie równości stron w umowach cywilno-prawnych. Pozwany podniósł, że niezasadnym jest obciążanie go kosztami założenia nowego urządzenia pomiarowego z plombami, określonymi według jednostronnie ustalonych, korzystnych dla powoda taryf, gdyż to pozwany – wobec wieloletniego braku sprawdzania szczelności instalacji gazowej i bliskiego końca okresu ważności licznika gazowego – zainicjował konieczność konserwacji instalacji i wymiany urządzenia pomiarowego na nowe oraz że wysłana przez powoda ekipa konserwatorów sprawdziła w listopadzie 2013 r. instalację gazową i zainstalowała nowy licznik, a jednocześnie stwierdziła usunięcie dotychczasowych plomb licznikowych przez poprzednią ekipę konserwacyjną z administracji budynku oraz nienaruszony stan wymienianego licznika.

(pismo pozwanego z dnia 12.11.2015 r. – k. 46-46v)

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2015 r. Sąd Rejonowy w Sławnie przekazał sprawę według właściwości Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

(postanowienie z dnia 24.11.2015 r. – k. 47)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 17 grudnia 2012 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził ustaloną przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. Taryfę nr 5 dla usługi dystrybucji gazu wysokometanowego na okres do dnia 30 września 2013 r. W pkt. 8.5. Taryfy nr 5 wskazano opłatę za założenie nowych plomb operatora na urządzeniu mierzącym moc lub innym urządzeniu pomiarowym w miejsce zerwanych lub uszkodzonych plomb: do 10 m³/h włącznie – w kwocie 93,01 zł, powyżej 10 m³/h – w kwocie 114,05 zł.

(niesporne, nadto decyzja Prezesa URE z dnia 17.12.2012 r. wraz z wyciągiem z Taryfy nr 5 – k. 84-87)

Na podstawie uchwał z dnia 24 maja 2013 r. podjętych przez Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. i Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. nastąpiło połączenie w/w spółek w trybie art. 492 § 1 pkt 1 k.s.h. poprzez przeniesienie całego majątku spółki przejmowanej - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. na spółkę przejmującą - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. W dniu 12 września 2013 r. nastąpiła zmiana nazwy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na (...) Sp. z o.o.

(niesporne, nadto odpis pełny KRS powoda – k. 75-83)

J. M. i (...) Sp. z o.o. łączy umowa kompleksowa dostarczana paliwa gazowego do lokalu położonego w G. przy ul. (...)/C/18.

(niesporne)

W dniu 18 listopada 2013 r. M. Ł. - upoważniony przedstawiciel (...) Sp. z o.o. – przeprowadził kontrolę układu pomiarowo-rozliczeniowego, zainstalowanych urządzeń oraz przestrzegania warunków umowy w lokalu przy ul. (...)/C/18 w G.. W wyniku kontroli stwierdzono, że instalacja gazowa jest szczelna, ilość odbiorników jest zgodna z umową, gazomierz nr (...) typ (...) posiada plombę legalizacyjną na obudowie liczydła oraz stwierdzono brak plomb i obejm na dopływie i odpływie gazomierza. W czasie kontroli gazomierz nr (...) typ (...) został zdemontowany i w lokalu zamontowano nowy gazomierz o nr (...), typ AG4_250, oraz nowe plomby na jego odpływie i dopływie o nr (...). Podczas kontroli J. M. był obecny w w/w lokalu i nie zgłaszał uwag do prowadzonej kontroli, ani zastrzeżeń do sporządzonego protokołu kontroli nr (...).

(niesporne, nadto: upoważnienie do przeprowadzenia kontroli – k. 29, protokół kontroli – k. 30-32, protokół uruchomienia instalacji gazowej – k. 33, zeznania pozwanego – k. 100-101, nagranie z 12.05.2016 r. 00:02:39 – 00:18:22)

W dniu 21 listopada 2013 r. (...) Sp. z o.o. wystawiła J. M. fakturę VAT nr (...) na kwotę 114,40 zł z tytułu opłaty za nałożenie plomb operatora na układ pomiarowy i elementy instalacji zasilającej w miejsce plomb zerwanej lub naruszonej – do 10 m³/h włącznie – na dodatkowe zlecenie (...) lub odbiorcy (pkt 9.1. Taryfy).

(niesporne, nadto faktura VAT – k. 34)

Pismami z dnia 3 czerwca 2014 r. i z dnia 5 listopada 2014 r. (...) Sp. z o.o. wezwała J. M. do zapłaty kwoty 114,40 zł wynikającej z dokumentu nr (...) z dnia 21 listopada 2013 r.

(niesporne, nadto wezwania do zapłaty z potwierdzeniem odbioru – k. 37-40)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie była kwestionowana przez stronę pozwaną, zaś w ocenie Sądu brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd miał również na względzie zeznania pozwanego złożone na okoliczności związane z kontrolą przeprowadzoną w jego mieszkaniu przez przedstawicieli powoda, a w szczególności na okoliczność przyczyn zamontowania nowych plomb. Sąd dał wiarę tym zeznaniom w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia, dotyczącym zwłaszcza przebiegu kontroli oraz jej wyników stwierdzonych w protokole kontroli, których zresztą pozwany nie kwestionował. Natomiast co do wskazywanych przez pozwanego przyczyn stwierdzonego podczas kontroli braku plomb na odpływie i dopływie gazomierza Sąd uznał zeznania pozwanego za gołosłowne, gdyż niepoparte żadnymi innymi środkami dowodowymi, a nadto jak sam zeznał pozwany – przyczyny te były jedynie prawdopodobne („Było takie wydarzenie kilka lat wcześniej (...). Możliwe, że wtedy zdjęto plomby”).

Powód, domagając się od pozwanego zapłaty kwoty wskazanej w pozwie, powoływał się na zawartą z pozwanym umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego do lokalu pozwanego przy ul. (...)/C/18 w G., należącą do kategorii umów nazwanych, o której mowa w art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.). Powód wskazywał, że żądana przez niego kwota stanowi opłatę za nałożenie plomb na elementy instalacji gazowej w lokalu pozwanego (na odpływie i dopływie gazomierza) w miejsce plomb zerwanych, których brak został ujawniony w trakcie kontroli przeprowadzonej w lokalu pozwanego. Powód wskazywał również, że opłata ta została wyliczona na podstawie pkt. 9.1 Taryfy nr 5 dla dystrybucji gazu wysokometanowego, która została zatwierdzona decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 grudnia 2012 r.

Ustalony przez Sąd stan faktyczny był między stronami bezsporny. Pozwany podnosił natomiast, że nie stwierdzono u niego nielegalnego poboru gazu oraz że niezasadnym jest obciążanie go kosztami założenia nowych plomb, gdyż to pozwany – wobec wieloletniego braku sprawdzania szczelności instalacji gazowej i bliskiego końca okresu ważności

licznika gazowego – zainicjował konieczność konserwacji instalacji i wymiany urządzenia pomiarowego. Pozwany zarzucał też, że zastosowanie przez powoda Taryfy nr 5 z dnia 17 grudnia 2012 r. dla określenia wysokości opłaty za założenie nowych plomb na instalacji gazowej stanowi wykorzystanie przez powoda jego monopolistycznej pozycji na rynku, ponieważ pozwany nie miał wpływu na ustalenie wysokości opłat określonych w tej taryfie.

Wobec powyższych zarzutów pozwanego wskazać należy, iż były one chybione.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że podstawą roszczenia powoda nie był stwierdzony u pozwanego nielegalny pobór paliwa gazowego, lecz stwierdzony brak plomb na odpływie i dopływie gazomierza, w konsekwencji którego koniecznym było zamontowanie nowych plomb, za co powód domagał się zapłaty. Oczywistym jest przy tym, że samo stwierdzenie braku plomb na instalacji gazowej nie jest równoznaczne z nielegalnym pobieraniem paliwa gazowego, na co zresztą powód nigdy nie wskazywał.

Następnie wskazać należy, że zgodnie z obowiązującymi przepisami to użytkownik lokalu zobowiązany jest do zapewnienia pełnej sprawności technicznej i użytkowej urządzeń gazowych stanowiących wyposażenie lokalu, zapewnienia ochrony instalacji i urządzeń gazowych przed uszkodzeniem, do utrzymywania znajdujących się w lokalu elementów instalacji gazowej oraz urządzeń gazowych w należytych stanie technicznym i użytkowym oraz do informowania właściciela budynku o wszelkich uszkodzeniach instalacji gazowej (§17 ust. 2 pkt. 3, 5, 6 i 8 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 16 sierpnia 1999 r. w sprawie warunków technicznych użytkowania budynków mieszkalnych; Dz. U. z 1999 r., Nr 74, poz. 836, ze zm.). Tak więc to na pozwanym jako na użytkowniku lokalu i odbiorcy paliwa gazowego, a nie na powodzie, spoczywa obowiązek zapewnienia należytego stanu technicznego instalacji gazowej wraz z jej wszystkimi elementami (w tym plombami) – znajdujących się w lokalu pozwanego. Pozwany odpowiada zatem za niewłaściwy stan techniczny poszczególnych elementów instalacji gazowej, w tym m.in. za brak odpowiednich plomb, i z tego tytułu winien ponosić koszty związane z usuwaniem uszkodzeń instalacji gazowej - niezależnie od okoliczności, w jakich do uszkodzenia instalacji doszło (w tym do zerwania plomb), chyba że pozwany wykazałby, że uszkodzenie instalacji było spowodowane wyłącznym działaniem lub zaniechaniem konkretnej osoby trzeciej, co w niniejszej sprawie nie miało jednak miejsca.

Za niezasadny należało również uznać zarzut pozwanego dotyczący ustalenia przez powoda wysokości opłaty za założenie nowych plomb na instalacji gazowej z wykorzystaniem monopolistycznej pozycji powoda na rynku dostaw paliwa gazowego, bez możliwości wpływu pozwanego na tą wysokość. Wskazać należy, że zgodnie z art. 45 ust. 1 w/w ustawy Prawo energetyczne przedsiębiorstwa energetyczne ustalają taryfy dla paliw gazowych lub energii, a taryfy te należy kalkulować w sposób zapewniający: pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie wytwarzania, przetwarzania, przesyłania, dystrybucji lub obrotu paliwami gazowymi i energią oraz magazynowania, skraplania lub regazyfikacji paliw gazowych, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność (pkt 1), pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej przedsiębiorstw energetycznych w zakresie magazynowania paliw gazowych, w tym budowy, rozbudowy i modernizacji magazynów paliw gazowych, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność w wysokości nie mniejszej niż stopa zwrotu na poziomie 6% (pkt 1a), pokrycie kosztów uzasadnionych ponoszonych przez operatorów systemów przesyłowych i dystrybucyjnych w związku z realizacją ich zadań (pkt 2) i ochronę interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat (pkt 3). Zgodnie natomiast z art. 47 ustawy Prawo energetyczne przedsiębiorstwa energetyczne posiadające koncesje ustalają taryfy dla paliw gazowych i energii, które podlegają zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki oraz proponują okres ich obowiązywania (ust. 1), zaś Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdza taryfę bądź odmawia jej zatwierdzenia w przypadku stwierdzenia niezgodności taryfy z zasadami i przepisami, o których mowa w art. 44-46 (ust. 2). Obowiązek ustalenia przez powoda taryfy zawierającej opłaty związane z dostarczaniem paliwa gazowego wynika więc z ustawy, która nadto określa warunki, jakie przy ustalaniu tej taryfy należy uwzględnić, w tym dotyczące ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat, zaś mechanizm chroniący pozycję odbiorców paliwa gazowego zapewniony jest poprzez uzależnienie stosowania taryfy od jej zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Brak jest więc podstaw do uznania, że taryfa, na którą powoływał się powód i na podstawie której powód

obciążył pozwanego opłatą za założenie nowych plomb w miejsce zerwanych, stanowi wykorzystanie przez powoda pozycji dominującej względem pozwanego.

Mimo niezasadności zarzutów podniesionych przez pozwanego Sąd – na podstawie materiału dowodowego przedstawionego przez powoda – uznał jednak, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. W ocenie Sądu powód nie wykazał bowiem, że istnieje podstawa do obciążenia pozwanego opłatą za założenie nowych plomb w żądanej przez powoda wysokości. Na poparcie twierdzeń wskazywanych w pozwie powód powoływał się na zapisy pkt. 9.1. Taryfy nr 5 dla dystrybucji gazu wysokometanowego, z której wyciąg przedłożył jako dowód w niniejszej sprawie wraz z zatwierdzającą tą taryfę decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 17 grudnia 2012 r. Zwrócić należy więc uwagę, że w/w Taryfa nr 5 została zatwierdzona w/w decyzją na okres do dnia 30 września 2013 r., a zatem nie obowiązywała już w dacie stwierdzenia przez powoda braku plomb na odpływie i dopływie gazomierza zainstalowanego w lokalu pozwanego (tj. w dniu kontroli w lokalu pozwanego - 18 listopada 2013 r.), jak i w dacie obciążenia pozwanego opłatą za założenie nowych plomb w miejsce plomb zerwanych (tj. w dniu wystawienia faktury nr (...) na kwotę 114,40 zł - 21 listopada 2013 r.). Przedmiotowa taryfa nie może więc stanowić podstawy obciążenia pozwanego opłatą z tytułu założenia nowych plomb na gazomierzu w miejsce plomb zerwanych, której zapłaty powód domagał się w niniejszym procesie. Wskazać również należy, że w przedłożonym przez powoda wyciągu z Taryfy nr 5 brak jest pkt. 9.1., na który powoływał się powód w pozwie i który wskazał w fakturze nr (...) z dnia 21 listopada 2013 r. jako podstawę naliczenia spornej opłaty. W wyciągu tym znajduje się natomiast pkt 8.5. dotyczący opłat za czynności związane ze stwierdzeniem nielegalnego pobierania gazu, w tym za założenie nowych plomb operatora na urządzeniu mierzącym moc lub innym urządzeniu pomiarowym w miejsce zerwanych lub uszkodzonych plomb w wysokości 93,01 zł - do 10 m³/h włącznie i w wysokości 114,05 zł - powyżej 10 m³/h. Zauważyć należy więc, że wskazane opłaty są związane ze stwierdzeniem nielegalnego poboru gazu, którego powód w niniejszej sprawie nie stwierdził, ani się na nielegalny pobór gazu nie powoływał. Ponadto wysokości tychże opłat różnią się od opłaty naliczonej przez powoda, przy czym różnica ta jest bardzo wyraźna w przypadku opłaty naliczonej pozwanemu, a dotyczącej - zgodnie z treścią w/w faktury - poboru gazu do 10 m³/h włącznie (114,40 zł) oraz opłaty z tego samego tytułu (dotyczącej tej samej ilości poboru gazu) wskazanej w pkt. 8.5. przedłożonego wyciągu z Taryfy nr 5 (93,01 zł). Powód nie wyjaśnił przy tym w żaden sposób, skąd wynikają te różnice, a w konsekwencji - w jaki sposób wyliczona została opłata w wysokości wskazanej w fakturze nr (...) z dnia 21 listopada 2013 r. Przedstawione przez powoda dokumenty, na których powód oparł swoje żądanie, i twierdził, że to z ich treści wynika obowiązek zapłaty przez pozwanego żądanej w pozwie kwoty, pozostają w sprzeczności ze sobą oraz nie potwierdzają w żaden wiarygodny sposób twierdzeń powoda dotyczących podstawy obciążenia pozwanego opłatą za założenie nowych plomb w miejsce plomb zerwanych, w tym nie potwierdzają tych twierdzeń co do wysokości żądanej opłaty. Roszczenie powoda dochodzone w niniejszej sprawie podlegało więc w całości oddaleniu jako nieudowodnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 ze zm.) w zw. z art. 6 k.c. a contrario, oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. w pkt. II wyroku obciążył tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą proces, uznając, że koszty te zostały w całości uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnom. powoda i pozwanemu,
3. akta z wpływem lub za 20 dni.